

tere Indholdet, hvad han er berettiget til ifølge Loven. Erklæringen: „Indholdet ubekendt“ vil sandsynligvis blive Reglen, og dersom det bliver Tilfældet ved de fleste Handeler af den Art, saa er det et stort Spørgsmaal, hvorvidt Lovforslaget ved Genoptagelse af dette Stridspunkt bliver bedre, jeg tror det som sagt ikke. Men i det hele taget anser jeg det for højst uheldigt, at man mere og mere gennem Lovgivningen kommer ind paa at indblande Politiet paa Erhvervslivets forskellige Omraader. Det er en uhyggelig Tendens, som atter er begyndt at gøre sig gældende. Vi have været stærkt inde paa den i forrige Aarhundrede og den første Halvdel af dette Aarhundrede. Systemet er godt kendt herhjemme. Vi have haft store Lovbøger fulde af indskrænkende Politi-Bestemmelser. Der har i forrige Tider været placeret Spioner ved saa godt som hvert Værksted og hver Butik. Men efterhaanden gik man bort fra dette Politisystem og betragtede det som en uhyre Lettelse at blive af med alle disse indskrænkende Bestemmelser. Nu er man inde paa noget lignende igen, og hvis vi blive ved med at lovgive paa samme Maade, som der i den senere Tid har vist sig voksende Stemning for, saa ville vi efterhaanden atter komme ind paa lignende uheldige Forhold som dem, vi for hundred Aar siden søgte at komme bort fra. Moralen er i alle Tilfælde hos os ikke bleven bedre og lader heller ikke til at være bleven bedre andetsteds, hvor Politisystemet er blevet gennemført. Jeg tror, det er rigtigt nogenlunde at overlade til Folk selv at værne om deres Rettigheder, og da den bestaaende Lovgivning, saaledes som det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Wagner) meget rigtig fremhævede, i Virkeligheden gør det muligt for Folk at faa skaffet sig gode og prøvemæssig leverede Varer, kan jeg ikke se andet, end at det for en væsentlig Del er Købernes egen Skyld, naar de ikke faa dem.

Wagner: Jeg skal dog gøre endnu et sidste Forsøg paa at faa den ærede Ordfører til at forstaa, af hvilke Grunde det vil være umuligt i de Tilfælde, vi her tale om, for den indenlandske Køber at faa Regres over for den udenlandske Sælger. Han erklærer bestemt, at Ordet „iblandet“ skal her forstaaes som iblandet i svingagtig Hensigt. Nu faar altsaa vedkommende Sælgeren i Udlandet til at udstede et Dokument, ifølge hvilket han garanterer, at der ikke har fundet saadan Iblanding Sted.

Saa modtager han en Vare, der er ganske overordentlig fuld af Affaldsstoffer. Det kan være kommet paa to Maader, enten fordi den Mølle, der fremstillede Kliden, har været saa primitiv, at Varen af den Grund er fuld af Affaldsstoffer. I saa Fald kan han ikke søge Regres, idet vedkommende er i god Tro; der har ikke fundet nogen retsstridig Iblanding Sted. Den anden Maade er den, at der virkelig i svingagtig Hensigt er blevet iblandet Varen Affaldsstoffer. Saa kan Modtageren heller ikke benytte sin Regres, thi det vil være ganske overordentlig vanskeligt, langt vanskeligere end i Indlandet, at faa denne svingagtige Handling, som er foregaaet i Udlandet, konstateret. Det synes jeg dog virkelig, den ærede Ordfører maatte kunne forstaa.

Landbrugsministeren (A. Hage): Den ærede Ordfører har slet ikke villet komme ind paa mine Bemærkninger om den Garanti, der ligger i Punkt 5 i § 2, nemlig at Raastofferne til Varen skulle have været i den Renhedstilstand, i hvilken de i Handelen gaa som god reel Handelsvare. Jeg vil gerne spørge den ærede Ordfører, om han ikke erkender, at der deri ligger en Garanti for, at et Foderstof ikke maa indeholde mere af de omtalte Affaldsstoffer, end hvad der kan siges i Almindelighed at være Tilfældet fra Naturens Haand, og det kan jo aldrig være særlig meget, naar det fordres, at Varen skal være en god reel Handelsvare. Det fastsættes jo dernæst endvidere her, at Varen skal være tilvirket udelukkende af det eller de angivne Raastoffer. Det forekommer mig, at der ligger en ganske tilstrækkelig Garanti for, at naar man køber en god Vare, kan der ikke deri være mere end et ringe Kvantum af disse Affaldsstoffer, vi nu have forhandlet saa meget om i Dag. I øvrigt maa jeg være enig med den ærede sidste Taler i, at det er umuligt at konstatere lige over for en Vare fra Udlandet, om Iblandingen er sket fra Naturens Haand, eller der foreligger en forsætlig Iblanding. Dette kan ikke konstateres. Det, der kan opnaas, er, at man faar et Foderstof, som ikke har mere end tilbørligt af disse omtalte Affaldsstoffer, og det er efter min Mening garanteret ved Punkt 5 i § 2. Jeg vilde gerne spørge den ærede Ordfører, om han ikke finder, at deri som af mig nu nævnt ligger en Garanti.

Ordføreren (Frandsen): Jeg indrømmer, at der i § 2, Punkt 5 ligger nogen